

AV GUNNAR BREKKE

I dagens Norge er det flere firmaer enn noensinne som produserer hi-fi. Det produseres CD-spillere, DA-konvertere, tunere, forsterkere, integrerte forsterkere og høyttalere. Men tradisjonen tro er det først og fremst effektforsterkere som dominerer. Gode effektforsterkere.

Vi tester Musical Innovation MI-2 for å se om den kan hevde seg i den tøffeste nisjen i det norske markedet.

BESKRIVELSE MUSICAL INNOVATION MI-2

MI-2 er en kompakt forsterker med en høyde på kun 10 cm og en vekt på hele 19 kg. Forsterkeren har et kraftig kabinett der funksjon tydligvis er satt i høysetet, med store kjøleribber langs begge sider av kabinettet.

Frontplaten er utført i veldimensjonert sorteloksert aluminium og har, foruten tekst/logo, kun to røde lysdioder som markerer at forsterkeren er slått på. Det er det hele.

Bakplaten er utstyrt med nettbyter som indikerer at forsterkeren skal stå tent kontinuerlig. Dette tror jeg ikke vil ruinere noen da forsterkeren trekker lite strøm. Bakplaten er videre utstyrt med løs nettledning, phonoplugger og høyttalerterminaler. Plugger og terminaler er gullbelagte og av høy kvalitet. Særlig høytalertilinalene imponerer. De minner svært mye om WBTs nest største modell. Flott.

Utførelse og finish ellers er også bra.

Inne i kabinetet råder det god orden med moderat ledningsuttrekk. Komponenter av god kvalitet er benyttet. Forsterkeren er fullstendig bygd opp som dual mono, med kun nettledning-en og av/på-bryteren felles for begge kanalene. Hver kanal har separat strømforsyning med en stor nettransfomator (500VA) og en relativ stor kondensatorbank.

Selv forsterkerkretsløpet er basert på symmetrisk topografi fra inngang til utgang med push/pull i utgangsdelen. Tomgangstrømmen i utgangstrinnet er med vilje lagt lavt. Derfor leverer forsterkeren knapt 1 W i klasse A, mens forsterkeren yter 120 W i klasse B.

Musical Innovation MI-2 distribueres av Optical Acoustics AS, tlf. 73 53 47 00 og skal selges via forhandlere over hele landet.

Musical Innovation MI-2 koster kr. 13.900.

LYDER FRA MUSICAL INNOVATION MI-2

For å først besvare det spørsmålet de fleste stilte da de hørte jeg hadde storebroren til MI-4 (Ole Brumm - Audio 27) til test; MI-2 brummer ikke. Den er usedvanlig tyst uansett hva man sammenligner den med. Man må legge øret helt inn mot diskantelementet for i det hele tatt å oppfatte noen form for elektronisk egenstøy fra effektforsterkeren. Dette gir seg uttrykk som svak sus.

Mekanisk er også forsterkeren relativt stille. En hører en svak 50 Hz vibrasjon fra kassen når en slår effektforsterkeren på, men dette er ikke mulig å høre fra lytteposisjon, som i dette tilfellet kun var to og en halv meter fra forsterkeren. Dette støyenivået er også akseptabelt når en vurderer forsterkerens oppbygning med to store nettrafoer.

Til slutt bør jeg nevne at forsterkeren er litt ufin og raper når en slår den av. Ikke noen brøler, men en beskjeden liten rap gjennom høytaletene. Dette gir heller ingen grunn til bekymring. (med hensyn til både manerene og den lave tomgangstrømmen; hvorfor slå den av? Red.anm.)

LYDEN FRA MUSICAL INNOVATION MI-2

Nå til den lyden vi ønsker å høre fra en forsterker; musikk levret gjennom høytaletene.

Musical Innovation MI-2 har en litt mørk klangkarakter og minner mye om en rørforsterker. Den minner faktisk mer om en rørforsterker i klangen enn Golden Tube Audio SE 40 (testet annensteds i bladet).

I mine ører virker Musical Innovation MI-2 som den mørkeste av de norske produserte effektforsterkerne, med effektforsterkere fra Electrocompaniet, Adyton, Dynamic Precision og tidligere generasjoner av Doxa plassert på en skala i den rekkefølgen mot det lyse. (Hvor effektforsterkere fra Tandberg, Abrahamson, OAL og Hegel passer inn vet jeg ikke.) Og hvilke forsterker er tonalt mest nøytral? Jeg vil påstå at midtpunktet ligger et sted mellom Electrocompaniet og Adyton. Noe for leserne å diskutere. Sett i gang.

Musical Innovation MI-2s mørke klang gir seg uttrykk som en svak oppmykning i bassen, med mer nivå i de nedre oktaavenene enn vi er vant til fra de andre norske forsterkerne. I dette området virker det ofte som produsenten må gjøre et

14

TEST TEST

Arctos

valg; ønsker en fast bass og lys klang eller bløt bass og en mørk klang. Kun de beste forsterkerne klarer å produsere fast bass med nok nivå. Med MI-2 har produsenten kommet ganske nær dette idealalet.

Også videre oppover i frekvensområdet er forsterkeren preget av en litt varm klang. **Mellomtonen** får et varmt preg som skyldes en svak nivåhevnning i nedre del. Dette går ikke ut over åpenhet i øvre mellomtone, da forsterkeren ikke har problemer med å formidle detaljene i dette området. Stemmer og akustiske instrumenter fremstår naturlig slik en oppfatter dem i konserthalen.

Den mørke klangen gjør seg også gjeldende i **diskanten**. Gjengivelsen er lineær og strekker seg mye lenger opp enn det jeg klarer å høre, men virker noe tilbaketrukket p.g.a. et litt redusert nivå.

Forsterkeren minner tonalt sett en god del om Adcom 5800 (testet Audio 27), men med mer raffinement og mindre råkraft en det amerikanske kraftverket.

Både mikro- og makro- **dynamikken** er bra, men uten å kunne konkurrere med de aller beste på dette området. Transi-

entene i musikken gjengis uanstrengt som om det var den mest naturlige ting i verden. Snarere en å være en forsterker med stor inponatoreffekt, gir MI-2 ganske ubemerket inn i anlegget med sin naturlige gjengivelse. I det lange løp er dette klart å foretrekke framfor de forsterkerprodusentene som bare er ute etter å imponere. (Ingen over 20 orker vel å høre på Yello hele tiden.)

Den generelt mørke klangen kombinert med et litt smalt, men svært dypt **lydbilde** gir igjen assosiasjoner til konsertsalen. Gjengivelsen minner mye om lyden en opplever i Oslo konsertthus hvis en sitter benket i bakre halvdel av lokalet. Og det er vel ikke så aller verst?

KONKLUSJON

Etter mange års jakt etter et alternativ til min 25 W Electrocompaniet har jeg kommet over overraskende få effekttrinn som kan konkurrere. De få jeg har funnet har alltid kostet over kr. 20.000, og derfor vært utenfor min rekkevidde økonomisk sett. Men i forbindelse med utgivelsen av dette bladet har jeg plutselig kommet over to alternativer med riktig pris.

Musical Innovation MI-2 er en av disse. Forsterkeren gjengir musikk på en overbevisende måte. På en naturlig måte. Med sin litt mørke klangkarakter og utpregde musikalske egenskaper kan MI-2 også være et alternativet for deg. Prøv en da vel!

PS. Ursus Arctos er det latinske navnet for bjørn. Storebroren til Ole Brumm. Kan være farlig (for konkurrentene).

Takk for oppmerksomheten.

Leverandørens kommentar:

Som reaksjon til testen av MI 2, vil vi få

komme med følgende kommentar: Det er

vår intensjon å konstruere elektronikk

som mest mulig illuderer levende lyd. Da

dette ikke er helt realiserbart med dagens

teknologi, har vi naturlig nok valgt en del

kompromisser. Dette er noe alle produsen-

ter kjenner til.

Det er ellers vår oppfatning at at for-

sterkeren, i samspill med overveiende nø-

trale komponenter, totalt sett har en

klangkarakter som heller mot det mørke,

dog ikke i en slik grad som beskrevet. Da

vi overleverte testobjektet til GB, lyttet vi

samtidig litt til det oppsettet som han da benyttet. Totalvurderingen av dette var at det hadde en lys klang, med et trangt lydbilde. Det er således med undring vi les

hans kommentar om at vår forsterker har

et smalt lydbilde. Når høytaletene er plas-

sert mindre enn 50cm fra sidevegger, kan

vi ikke forstå at det er mulig å få et brede-

re lydbilde. Den mørke klangen gjør seg

også gjeldende i diskanten, samtidig som

gjengivelsen er lineær, er en utrykksmåte

vi synes er selvomsigende. Da det tross alt

er en test, og ikke en pressemelding, lar vi

det passere uten kommentar. (? Red.

anm.)

Vi synes det er fint at Gunnar Brekke,

25 år etter at Matti Ottala konstruerte

Electrocompaniets berømte 25 watter, har

kommet over en effektforsterker han kun-

ne tenke seg å erstatte nevnte forsterker

med.

Avslutningsvis vil vi få komme med en

anbefaling til Audio. Tilby skribentene en

tur til Dyreparken i Kristiansand. Da vil

de kunne se dyr i sine rette omgivelser. I

Audios testomtaler har bjørner, apekatter

og andre dyr ingen misjon. Bruk heller

den ledige spalteplassen til å beskrive test-

oppsettet og den anvendte musikken.

JBSound AS, Roar Malmin

(Gunnar Brekke har testet MI 2 i tre for-

skjellige oppsett, i to forskjellige rom. Det

tredje oppsettet, basert på Quad-elektrons-

tater, har meget stort, bredt og fint lydbil-

de. Red.anm.)